

Arrest

nr. 307 622 van 31 mei 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 29 mei 2024 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 mei 2024 tot teruggedrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker komt op 26 mei 2024 met een vlucht afkomstig uit Turkije aan op de nationale luchthaven van Zaventem. Hij wordt tegengehouden aan de grens, omdat hij niet in het bezit is van een reis- of identiteitsdocument en evenmin van een geldig visum of een geldige machtiging tot verblijf. Eveneens op 26 mei 2024 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie tot teruggedrijving. Dit is de bestreden beslissing.

1.2. Verzoeker dient vervolgens op 26 mei 2024 aan de grens een verzoek om internationale bescherming in. Dit verzoek is hangende.

2. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, a fortiori, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de Vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en – op het eerste gezicht – onbetwistbaar moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk moet worden bevolen.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

Nadat verzoeker kennis kreeg van de bestreden beslissing, diende hij op 26 mei 2024 aan de grens een (eerste) verzoek om internationale bescherming in.

Krachtens artikel 49/3/1 van de Vreemdelingenwet kan ten aanzien van verzoeker geen maatregel tot teruggrijping gedwongen worden uitgevoerd vanaf het doen van zijn verzoek om internationale bescherming tot wanneer over dit verzoek werd beslist.

Het is niet betwist dat betreffende het aan de grens ingediende verzoek om internationale bescherming nog geen beslissing werd genomen zodat de uitvoerbaarheid van de thans bestreden teruggrijpingsbeslissing is opgeschort. In de gegeven omstandigheden kan dan ook niet worden vastgesteld dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing imminent is en blijkt geen nood tot uiterst dringende behandeling van het verzoek tot schorsing van de bestreden beslissing. Het gegeven dat verzoeker zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet bevindt, doet hieraan geen afbreuk.

De Raad wijst er op dat verzoeker een gewone vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en een beroep tot nietigverklaring in eenzelfde verzoekschrift binnen de beroepstermijn van artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet kan indienen, waarbij voorlopige maatregelen kunnen worden gevorderd mocht de teruggrijping (opnieuw) imminent worden. Verzoeker toont niet aan dat wanneer hij een beroep doet op de

gewone schorsingsprocedure een uitspraak van de Raad – eventueel na het vorderen van voorlopige maatregelen – niet tijdig kan tussenkomen.

De huidige vordering beoogt niets anders dan de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing die de facto reeds van rechtswege geschorst is.

In de gegeven omstandigheden wordt geen uiterst dringende noodzakelijkheid aangetoond.

2.2.3. Bijgevolg is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig mei tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. CORNELIS
---------------------	-------------